

Split, 07. srpnja 2017.

OPĆINSKI SUD U SPLITU

primljeno -
neposredno - poštom

07. 07. 2017

obično preporučenu na pošti
dane _____

u primj. 2 sa _____ priloga
pristojbe _____ kuna.

U postupku: Pn - 114/17

OPĆINSKI SUD U SPLITU

Tužitelj: Andro Krstulović Opara iz Splita, Marasovića ulica 6, OIB: 61892497545,
zastupan po odvjetnicima iz OD Budimir&partneri, Split, Tolstojeva 35a

Tuženik: "Marjan" Društvo za zaštitu i unapređenje Marjana, Split, Obala hrvatskog
narodnog preporoda 25, OIB: 44902862032, zastupano po punomoćniku Siniša Štimac,
odvjetnik iz Splita

ODGOVOR NA TUŽBU

dvostruko

Tuženik, u otvorenom zakonskom roku podnosi odgovor na tužbu od 03. ožujka 2017. godine, očituje se na navode iz tužbe i tužbeni zahtjev, poriče navode iz tužbe i predlaže da tužbeni zahtjev bude odbijen, uz osudu tužitelja na snošenje troškova ovog postupka, a sve to iz slijedećih razloga.

1. Društvo Marjan je najstarije udruga građana na području Grada Splita, osnovana 1903. godine i začetnik je organizirane zaštite prirode na ovim prostorima. Osnovna zadaća Društva je zaštita i očuvanje prirodnih vrijednosti Park šume Marjan, zaštita prostora i okoliša marjanskog poluotoka, a i šireg područja Grada Splita, skrb o održavanju, uređivanju, uljepšavanju marjanskog poluotoka i Park šume Marjan, briga o šetalištima, vidikovcima, nasadima, kupalištima, lučicama na priobalju i kulturnim dobrima na marjanskom poluotoku. Sve navedeno Društvo provodi kroz područja zaštite okoliša i prirode te kroz demokratsku političku kulturu. Društvo ima niz djelatnosti, među kojima su i poticanje građana za sudjelovanje u odlučivanju, praćenje javnih politika i javno zagovaranje te razvoj civilnog društva.

Rad društva je javan, javnost se ostvaruje pravodobnim i istinitim obavještanjem javnosti putem sredstava javnog priopćavanja, a sukladno čl. 11 st. 6. Statuta Društvo koristi i druga sredstva informiranja poput Facebook stranice.

Predmetne objave su objavljene na društvenoj mreži Facebook, čiji je član Društvo Marjan, pod imenom samog Društva, i to na posebnoj mrežnoj stranici koju je otvorilo Društvo Marjan, radi pravodobnog i istinitog informiranja svog članstva i šire zajednice o svim aktivnostima, događanjima, gradskim i drugim odlukama koje se tiču Park šume Marjan.

Dokaz 1: - preslika Statuta Društva Marjan

2. Tužitelj u tužbi navodi da je tuženik objavio tekst s fotografijom tuženika te citira objavu tuženika. Međutim, u tužbi se ne navodi da je citirana objava komentar tuženika, odnosno iznošenje njegovog vrijednosnog suda, na priloženu poveznicu novinskog teksta lista "Novosti" naslova "Nek ih Prva voda nosi" objavljen u tiskanom izdanju 17. ožujka 2017., a u internetskom izdanju 20. veljače 2017.

Iz tužbe se može pogrešno shvatiti da je tuženik objavio tekst s fotografijom tužitelja, umjesto činjenice da je tuženik objavio poveznicu, čijim prenošenjem se automatizmom Facebook društvene mreže, na što onaj tko prenosi poveznicu ne može utjecati, objavljuje fotografija tužitelja (autor fotografije: Marko Lukunić/ Pixel), naslov i početak teksta na koji se komentar odnosi.

Slijedom navedenog, nije točno da je tuženik objavio tekst s fotografijom, nego je tuženik objavio komentar s poveznicom na kojoj su objavljeni novinski tekst i fotografija.

U novinskom tekstu naslova "Nek ih Prva voda nosi", autorice Mašenjke Bačić, između ostalog navodi se:

"Među parcelama koje su proglašene građevinskim jedna pripada obitelji Daniele Maracović Krstulović, Andrine supruge. Stoga i ne čudi što je tadašnji gradski vijećnik Krstulović Opara glasao za izmjene GUP-a".

Objava tužitelja, koja je predmet ovog spora, je komentar na novinski tekst, koji je napisao drugi autor tj. autorica i prethodno objavio drugi medij, pa ako je taj novinski tekst neistinit i uvredljivog sadržaja, tada je tužitelj treba postupiti sukladno Zakonu o medijima te od glavnog urednika, u konkretnom slučaju od glavnog urednika lista "Novosti", u pisanoj formi zatražiti ispravak netočne informacije te podnijeti tužbu ako glavni urednik ne objavi ispravak u roku i na način utvrđen Zakonom o medijima. Ukoliko se tužitelj osjeća povrijeđenim zbog tih objava, razlog za taj osjećaj nije u sadržaju komentara Društva Marjan već u sadržaju novinskog teksta koji je objavio drugi medij.

Međutim, umjesto postupanja sukladno zakonskim odredbama protiv onog tko je objavio neistinitu informaciju, tužitelj podnosi tužbu protiv onog tko je navodno neistinitu informaciju prenio i komentirao.

Dokaz 2: - preslika novinskog teksta iz tiskanog izdanja naslova "Nek ih Prva voda nosi" od 17. veljače 2017. godine

Dokaz 3: - preslika internetskog izdanja teksta naslova "Nek ih Prva voda nosi" od 20. veljače 2017. godine

3. Tužitelj u tužbi navodi kako je po objavi predmetnog teksta nazvao predsjednika društva tuženika te ga upozorio da su objavili neistine i da se stoga povuče predmetni članak, na što se tuženik oglašio. Točno je da je tužitelj nazvao predsjednika društva tuženika, ali tom prilikom je izrečeno "Sutra vam ide tužba", što je dva puta ponovljeno te je nakon toga tužitelj vezu prekinuo.

Isto tako, činjenica je da je tužitelj terminološki uskladio predmetnu objavu sa svojim ranijim zahtjevima za isključenje građevinskih područja iz Park šume Marjan, što je vidljivo uspoređujući presliku predmetnog komentara u dijelu označenom žutom bojom priloženu kao dokaz u tužbi i potortanog citiranog navoda tuženika na prvoj stranici tužbe.

4. Tužitelj u tužbi navodi da je neistina da je otac supruge tužitelja bio vlasnik predmetne nekretnine, što tuženik nije ni napisao. U novinskom tekstu lista "Novosti" naslova "Nek ih prva voda nosi" objavljeno je da jedna od parcela koje su proglašene građevinskim pripada obitelji Daniele Marasović Krztulović te je temeljem toga tuženik napisao da je predmetna nekretnina bila u vlasništvu obitelji tužiteljeve supruge. Iz priloženog ZK uložka vidljivo je suvlasništvo predmetne parcele obitelji Marasović, a suvlasništvo je također oblik vlasništva tako da tuženik nije napisao neistinu, a ako je to i neistina, ona je prenesena iz izvornog novinskog teksta drugog autora, pa ako je taj novinski tekst neistinit, tada tužitelj trebao postupiti sukladno odredbama Zakona o medijima.

5. Tužitelj na stranicama 3., 4. i 5. tužbe opširno obrazlaže tvrdnju kako predmetna parcela nije "građevna parcela". Netočno je da predmetna parcela nije građevna parcela.

Pojam "građevna parcela" je kolokvijalni naziv za građevnu česticu.

Definicija pojma građevne čestice u važećem Zakonu o prostornom uređenju (NN 153/13), članak 3. stavak 4. glasi:

"građevna čestica je u načelu jedna katastarska čestica čiji je oblik, smještaj u prostoru i veličina u skladu s prostornim planom te koja ima pristup na prometnu površinu sukladan prostornom planu, ako ovim Zakonom nije propisano drukčije".

Oblik, smještaj u prostoru i veličina predmetne čestice očito je u skladu sa svim prostorno - planskim dokumentima od 2005. godine pa nadalje, budući da je u svima jednako prikazana i ima pristup na prometnu površinu.

Najbitnije, zadovoljen je glavni preduvjet da čestica jest građevna, a koji uvjet se razumije sam po sebi: čestica mora biti u građevinskom području naselja, inače ne može imati atribut "građevna".

Predmetna čestica postala je dio "građevinskog područja - izgrađeni dio" donošenjem Prostornog plana uređenja Grada Splita (Sl. gl. Grada Splita 31/05). I to je jasno i nedvojbeno iz navedenog plana, kartografski prikaz 4. *Građevinska područja naselja*, kao i iz Generalnog urbanističkog plana (Službeni glasnik Grada Splita 1/06, 15/07, 3/08, 3/12, 32/13, 52/13, 41/14), više prikaza.

Nesporna je činjenica da se predmetna parcela nalazi unutar građevinskog područja naselja, što je prvi uvjet prenamjene negrađevne parcele u građevnu parcelu.

Urbana pravila, tj. uvjeti i mogućnosti gradnje iz GUP-a nisu važni za definiciju građevne čestice, niti se u spornom komentaru tuženika obrazlaže koliko, kako i što se može graditi na toj građevnoj čestici. Uostalom, urbana pravila se relativno lako mogu promijeniti u svakoj slijedećoj izmjeni GUP-a, u korist veće ili manje gradnje.

Nebitna je činjenica koju tužitelj navodi kako se dio čestice nalazi na pomorskom dobru. Naime, u građevinskom području naselja pomorsko dobro se sastoji od dijelova građevnih čestica, na kojima se mogu izdavati odgovarajuća odobrenja za gradnju, takva koja su usklađena sa relevantnom prostorno – planskom dokumentacijom. Isto tako, pomorsko dobro nema nikakvih učinaka na stvarna prava.

Sve navedeno vidljivo je iz druge objave i priloženog grafičkog prikaza Društva Marjan od 26. veljače 2017. godine priloženog u tužbi. U toj objavi tuženik navodi da se predmetna parcela nalazi unutar građevinskog područja naselja, dok je tužitelj u emisiji "Nedjeljom u dva" tvrdio suprotno:

"Moja supruga ima mali, beznačajni udio od 1/12 parcele koja nije na građevinskom području, naglasio je".

Navedeno je objavljeno u poveznici na tekst Jutarnjeg lista naslova "ANDRO KRSTULOVIĆ OPARA KOD STANKOVIĆA" koji je tužitelj također priložio tužbi.

Dokaz 4: - preslika novinskog teksta Jutarnjeg lista od 26. veljače 2017. godine

Tuženik ustraje u tvrdnji da se predmetna parcela nalazi unutar građevinskog područja.

Netočno je u tužbi navedeno kako je u Generalnom urbanističkom planu iz 1978. za predmetnu nekretninu bila određena namjena "plaža". Prema legendi kartografskog prikaza Namjena površina GUP-a iz 1978. godine takva namjena ne postoji. Na prikazu GUP-a iz 1978. godine predmetna čestica je namjene "šume i parkovi".

Dokaz 5: - preslika kartografskog prikaza GUP-a iz 1978. godine - Namjena površina

Sukladno članku 42. Zakona o prostornom uređenju građevinsko područje određuje se prostornim planom uređenja grada. Iz kartografskog prikaza broj 4. Građevinska područja naselja Prostornog plana uređenja Grada Splita – List 3, kojeg je Gradsko vijeće Grada Split usvojilo 30. studenog 2005. godine, razvidno je da se predmetna nekretnina označena kao k.č. 5264/2 nalazi u građevinskom području R3 – kupalište.

Tužitelj u tužbi prilaže četiri kartografska prikaza GUP-a, ali iz tih selektivno odabranih grafičkih prikaza nije vidljivo da se predmetna parcela nalazi unutar građevinskog područja naselja.

Tako u prvom priloženom kartografskom prikazu GUP-a – 1. Korištenje i namjena prostora, nije priložena legenda iz koje je vidljivo da omo bijela linija, koja na nekoliko mjesta prekida područje R3 označeno plavom bojom, označava granicu građevinskog područja iz čega je i laiku jasno da se predmetna parcela nalazi unutar građevinskog područja.

U tužbi se citira i odredba članka 81. GUP-a iz koje je vidljivo da je na području sjeverne strane poluotoka Marjan označeno brojevima 1.9 moguće i uređenje pješačkih putova i staza te uređenje manjih platoa s tuševima i montažnim svlačionicama. Međutim, ne navodi se da je npr. "uređenje manjih platoa s tuševima i montažnim svlačionicama" također gradnja koja je moguća na predmetnoj nekretnini, označenoj kao k.č. 5264/2.

Navedene kartografske prikaze koji dokazuju da se predmetna parcela nalazi u građevinskom području prilaže tuženik.

Dokaz 6: - preslika kartografskog prikaza Prostornog plana uređenja Grada Splita
1. Korištenje i namjena površina

Dokaz 7: - preslika kartografskog prikaza Prostornog plana uređenja - 4. Građevinska područja naselja;

Dokaz 8: - preslika kartografskog prikaza Generalnog urbanističkog plana Splita -
1. Korištenje i namjena prostora;

Da je predmetna parcela unutar građevinskog područja dokazuje i kartografski prikaz Izmjena / dopuna GUP-a 4.c - Obuhvat detaljnijih planova područja, za koja je utvrđena obveza izrada urbanističkog plana uređenja (stranica 8. Priloga uz odgovor na tužbu).

Sukladno članku 79. Zakona o prostornom uređenju urbanistički plan uređenja donosi se obvezno za neuređene dijelove građevinskog područja i za izgrađene dijelove tih područja

planiranih za urbanu preobrazbu ili urbanu sanaciju, čime se potvrđuje da se predmetna parcela nalazi unutar građevinskog područja. Urbanistički planovi uređenja ne donose se za područja, odnosno zemljišta, odnosno za čestice, koje su izvan građevinskog područja.

Slijedom navedenog, predmetna parcela na području Prve vode nalazi se unutar građevinskog područja naselja od 30. studenog 2005. godine kad Gradsko vijeće na svojoj 8. sjednici usvaja Prostorni plan uređenja Grada Splita.

Na 10. sjednici Gradskog vijeća Grada Splita, održanoj 28. prosinca 2005. godine, koja se u tužbi pogrešno navodi kao relevantna za prenamjenu negrađevne parcele u građevnu, došlo je do usklađivanja Generalnog urbanističkog plana s planom višeg reda, odnosno s Prostornim planom uređenja Grada Splita te je njegovim usvajanjem došlo do prenamjena negrađevinskog područja u građevinsko.

Nadalje, tuženik iz opreza navodi da je Vlada Republike Hrvatske 09. rujna 2004. godine donijela *Uredbu o uređenju i zaštiti zaštićenog obalnog područja mora* (NN 128/04), gdje se u čl. 4. navodi:

"U ZOF-u se ne mogu povećavati niti osnivati nova građevinska područja, osim izdvojenih građevinskih područja (izvan naselja) za ugostiteljsko turističku namjenu površine najviše 15ha"

Dokaz 9: - preslika Uredbe Vlade RH od 09. rujna 2004. godine

Unatoč tome na 8. sjednici Gradskog vijeća Grada Splita, održanoj 30. studenog 2005. godine donosi se Prostorni plan uređenja Grada Splita kojim, između ostalih i predmetna nekretnina ulazi u obuhvat građevinskog područja naselja namjene R - *šport i rekreacija, R3 – kupališta*.

Dakle, ne radi se o području ugostiteljsko turističke namjene, koja nosi oznaku T i na kojem području bi se eventualno mogla povećavati i osnivati nova građevinska područja, sukladno navedenoj Uredbi Vlade RH.

Tuženik također prilaže i odgovor Službe za prostorno planiranje i zaštitu okoliša Grada Splita na primjedbe Društva Marjan, u kojem je nadležna Služba pod rednim brojem 18. točka 3. Priloga 4. *Izmijenjenog prijedloga Izmjena i dopuna Prostornog plana uređenja Grada Splita* potvrdila da su građevinska područja u obuhvata Park šume Marjan između ostalih i dio zapadno uz lučicu Špinut, utvrđena prethodnom te i sada važećom prostornom dokumentacijom. Upravo u tom području nalazi se i predmetna parcela.

Dokaz 10: - preslika Odgovora Službe za prostorno planiranje i zaštitu okoliša Grada Splita na primjedbe Društva Marjan na Izmijenjeni prijedlog Izmjena i dopuna Prostornog plana uređenja Grada Splita.

Nadalje, nesporno je da predmetna parcela graniči s parcelama na kojima je bivši gradonačelnik Željko Kerum namjeravao izgraditi restoran unutar Park šume Marjan, koje su od 2005. godine postale dio građevinskog područje naselja.

Dokaz 11: - preslika kartografskog prikaza Prostornog plana uređenja 4. Građevinska područja naselja s označenim česticama;

O tome svjedoči i tekst objavljen nedugo nakon usvajanja PPU-a i GUP-a Grada Splita 14. srpnja 2008. godine u dnevnom listu Slobodna Dalmacija naslova "Za milijun eura nudi se gradnja u Park – šumi Marjan".

Dokaz 12: - preslika novinskog teksta Slobodne Dalmacije od 14. srpnja 2008. godine;

Tri parcele koje su usvajanjem PPU-a 2005. godine prenamjenjene u građevinsko područje, kupila je 2008. godine tvrtka nevjenčane supruge Željka Keruma Latebra d.o.o. između ostalih i od obitelji Marasović po cijeni od 1.100.000,00 €.

Dokaz 13: - preslika Ugovora o kupoprodaji od 22. srpnja 2008. godine;

Upravo to je i razlog što je Društvo Marjan u svom Facebook komentaru, priloženom u tužbi, pozvalo DORH da ispita zakonitost planiranja građevinskih područja u zaštićenom pošumljenom obalnom području Park šume Marjan te mogućih pogodovanja privatnim vlasnicima tijekom 2005. godine kada je došlo do prenamjene negrađevinskog područja u građevinsko.

S obzirom da je u novinskom tekstu naslova "Nek ih prva voda nosi" tužitelj izjavio da nitko nije znao da je to označeno kao građevno te da ni gradski vijećnici ni Konzervatorski odjel toga nisu bili svjesni postavlja se pitanje zbog čega tužitelj nije reagirao prema izrađivačima prostorno-planske dokumentacije, nego podnosi tužbu zbog logičnog i opravdanog komentara tuženika koji već dulje vremensko razdoblje kontinuirano upozorava na opasnost po zaštitu i očuvanje prirodnih vrijednosti Park šume Marjan zbog planiranja građevinskih područja unutar zaštićenog dijela prirode.

Isto tako nejasno je zašto tužitelj u naknadnim medijskim izjavama tvrdi da predmetna parcela nije na građevinskom području, premda je u tekstu "Nek ih Prva voda nosi" od 17. veljače 2017. godine izjavio:

"Nitko nije znao da je to označeno kao građevno, jer se u tekstualnom dijelu nije spominjalo. Tek kasnije se na kartama pojavila ta mrljica da je građevno – objasnio je za "Novosti" Krsto Lović Opara zašto su tadašnji gradski vijećnici digli ruke za izmjene GUP-a".

Iz navedenog citata je razvidno da je i sam tužitelj potvrdio da se radi o građevinskom području, dok je u kasnijim izjavama (emisija "Nedjeljom u dva" i Jutamji list od 26. veljače 2017. godine - Dokaz 4) tvrdio suprotno.

Isto tako nesporno je da je za predmetno područje u rujnu 2010. godine raspisan Urbanističko-arhitektonski natječaj uređenja kupališta i ugostiteljske građevine u čijem programu na str. 11. se navodi da se područje kupališta R3 nalazi unutar granica građevinskog područja.

Nadalje, na str. 15. programa navodi se:

"Konačno uređenje sa svojim prostorno – funkcionalnim odrednicama treba biti ujedno i poticajni nukleus za kreiranje šireg urbanog konteksta sjevernog dijela poluotoka Marjan".

Iz navedenog razvidne su namjere daljnje urbanizacije sjevernog dijela poluotoka Marjan koji se nalazi unutar zaštićenog dijela prirode Park šume Marjan.

Dokaz 14: - preslika Urbanističko-arhitektonski natječaj uređenja kupališta i ugostiteljske građevine na predjelu Prva voda u Park šumi Marjan (str. 15);

Tuženik uz točku 5. odgovora na tužbu prilaže, radi boljeg uvida i lakšeg snalaženja, kartografski i kronološki prikaz konštenja i namjene predmetne nekretnine označene kao k.č. 5264/2 u odnosu na prostorno – plansku dokumentaciju Grada Splita u dijelu koji se odnosi na Park šumu Marjan.

6. Tužitelj u tužbi navodi da je jedini razlog pitanja koje je postavio novinar Aleksandar Stanković u TV emisiji "Nedjeljom u dva" upravo objava tuženika te da je zbog toga bio primoran ustati tužbom protiv tuženika. Navedena tvrdnja je proizvoljna i bez navođenja dokaza za tu tvrdnju, a da je i neistinita dokazuje e-mail poruka koju je na dan održavanja emisije "Nedjeljom u dva" uputila novinaru Aleksandru Stankoviću arhitektica Mariana Bucat, vlasnica arhitektonskog ureda Arhitektonski kolektiv d.o.o. Povod upućivanja e-mail poruke s prijedlogom pitanja za tužitelja bile su izjave tužitelja objavljene u internetskom izdanju lista "Novosti", u tekstu "Nek ih Prva voda nosi", a ne objava tuženika, koju pošiljatelj e-mail poruke nije ni vidio.

Onog trenutka kad je saznala za predmetnu tužbu Mariana Bucat prosljedila je tuženika kopiju e-mail poruke upućene novinaru Aleksandru Stankoviću, kao i njegov odgovor te je ponudila svoje svjedočenje.

Dokaz 15: - preslika e-mail poruke od 28. veljače 2017. godine

Dokaz 16: - saslušanje Mariane Bucat, Hrvatske mornarice 2, Split

7. Tužitelj u tužbi navodi da se neistinite objave tuženika plasiraju upravo u vrijeme kada se ubrzava politička kampanja za lokalne izbore na kojima je tužitelj jedini službeni kandidat vodeće političke stranke – Hrvatske demokratske zajednice na lokalnim izborima za gradonačelnika.

Tuženik pri tome zanemaruje činjenicu da su upravo izmjene i dopune prostorno – planske dokumentacije Grada Splita bile višemjesečna glavna tema gradskih političkih događanja, a da je do 14. veljače 2017. trajao javni uvid u izmijenjeni prijedlog izmjena i dopuna Prostornog plana uređenja Grada Splita, gdje je tuženik opetovano zahtijevao ukidanje građevinskih područja u Park šumi Marjan. Također, tužitelj je zanemario da je na posljednjoj sjednici Gradskog vijeća Grada Splita održanoj 28. ožujka 2017. godine kao točka dnevnog reda bilo planirano donošenje odluke o izmjenama i dopunama PPU i GUP-a Grada Splita, što je prilikom donošenja dnevnog reda ipak skinuto s istog.

Tuženik ukidanje građevinskih područja u Park šumi Marjan zahtijeva i u tom cilju poduzima različite aktivnosti još od 2011. godine, od kada je tadašnji gradonačelnik Željko Kerum namjeravao izgraditi restoran upravo na pošumljenim parcelama unutar Park šume Marjan, koje su od 2005. godine postale građevinsko područje naselja. Tuženik je i jedan od organizatora velikog prosvjeda građana Splita protiv gradnje prije spomenutog restorana.

Tako je tuženik još 2013. godine izradio Kodeks za Marjan koji sadržava 25 točaka čijom realizacijom bi se riješila gotovo sva otvorena pitanja Park šume Marjan. Upravo prva točka Kodeksa za Marjan odnosi se na ukidanje građevinskih područja u Park šumi Marjan. Premda je bivši gradonačelnik Splita Ivo Baldasar naveo rokove provedbe i svojim potpisom zajamčio provođenje svih zahtjeva iz Kodeksa za Marjan, nije se pridržavao potpisanog, pa tako nije niti tražio ukidanje građevinskih područja u Park šumi Marjan u pokrenutim izmjenama i dopunama prostorno-planske dokumentacije, što je svojim potpisom prethodno zajamčio. O takvom neprimjerenom postupanju gradonačelnika Baldasara tuženik je redovito obavještavao javnost putem svoje Facebook stranice ili putem drugih medija.

Sljedećom navedenog razvidno je da tuženik kontinuirano dulje vremensko razdoblje poduzima različite radnje u cilju zaštite Park šume Marjan, posebno za ukidanjem građevinskih područja, pa tako upozorava i na postupanja nadležnih tijela, pa i odgovornih osoba kad je njihovo postupanje suprotno interesima zaštite i očuvanja Park šume Marjan.

Nadalje, tuženik je:

- u prosincu 2013. godine uputio stručnim službama Grada Splita zahtjev za ukidanjem građevinskih područja u Park šumi Marjan.
- u svibnju 2015. godine uputio svim gradskim vijećnicima, gradonačelniku, stručnim službama Grada Splita i javnosti priopćenje kojim ponovo upozorava na sumnju u zakonitost osnivanja građevinskih područja u Park šumi Marjan;
- u listopadu 2016. godine tijekom javne rasprave, kao i u svojim primjedbama na Izmjene i dopune Prostornog plana uređenja Grada Splita i Generalnog urbanističkog plana Splita zahtijevao ukidanje građevinskih područja u Park šumi Marjan;
- u veljači 2017. godine povodom pokrenutih izmjena i dopuna PPU-a i GUP-a zatražio od Ministarstva graditeljstva i prostornog provođenje nadzora nad zakonitosti planiranja građevinskih područja u PPUG Splita i Izmjenama i dopunama PPU Grada Splita u dijelu koji se odnosi na Park šumu Marjan;
- u veljači 2017. godine tijekom javne rasprave, kao i u svojim primjedbama na *Izmijenjeni prijedlog Izmjena i dopuna Prostornog plana uređenja Grada Splita* zahtijevao ukidanje građevinskih područja u Park šumi Marjan;
- tuženik je u travnju 2017. godine zatražio od Ministarstva graditeljstva i prostornog uređenje provođenje nadzora nad zakonitost planiranja građevinskih područja u PPUG Splita iz 2005. godine u dijelu koji se odnosi na Park šumu Marjan;
- u lipnju 2017. godine dobio odgovor Ministarstva graditeljstva i prostornog uređenje prema kojem provođenje zatraženog nadzora nije u planu za 2017. godinu.

Dokaz 17: - preslika Kodeksa za Marjan potpisanog od bivšeg gradonačelnika Ive Baldasara;

Dokaz 18: - preslika teksta naslova "Baldasara je pokazao da je neiskren čovjek" od 24. travnja 2015. godine;

Dokaz 19: - preslike svih gore navedenih dopisa

Kako je navedeno u komentaru tuženika priloženog u tužbi, tuženik je očekivao da će tužitelj tijekom predizborne kampanje za gradonačelnika Splita podržati nastojanja tuženika za ukidanjem građevinskih područja u Park šumi Marjan, jer ona sasvim sigurno ne doprinose zaštiti i očuvanju prirodnih vrijednosti Park šume Marjan, dapače, ugrožavaju ih. Nažalost, takva očekivana podrška je izostala, a zadržavanjem građevinskih područja u Park šumi Marjan samo se pojačava opasnost od novih građevinskih zahvata koji su prijetnja zaštiti i očuvanju prirodnih vrijednosti Park šume Marjan, što je primarna statutarna zadaća tuženika.

Motivi tuženika za ukidanjem građevinskih područja iz Park šume Marjan leže isključivo u statutom utvrđenoj obvezi Društva Marjan za zaštitom i očuvanjem prirodnih vrijednosti Park šume Marjan na dobrobit svih građana Splita i njegovih posjetitelja. Isto je i obveza gradonačelnika Splita koji je ujedno i počasni predsjednik tuženika te je i s te strane ova tužba apsurdna.

Tuženik je u svom radu, kao i svojim Facebook objavama uvijek postupao u dobroj vjeri i iz plemenitih pobuda za zaštitom Marjana koja proteklih desetljeća nije na zadovoljavajućoj razini. O tome dovoljno svjedoči podatak da je unutar Park šume Marjan, prema

službenim podacima Grada Splita, evidentirano čak 75 nezakonito izgrađenih zgrada. Ako tome pridodamo i činjenicu da je protupravna gradnja u zaštićenoj prirodnoj vrijednosti i kulturnom dobru, a Marjan je to oboje, kazneno djelo iz grupe kaznenih djela protiv okoliša, a da za takvo kazneno djelo do 2016. godine nitko nije sankcioniran, moramo svi biti zabrinuti zbog toga i upitati se kako je to moguće i što rade nadležne institucije.

Pravo na zdrav okoliš je propisano Ustavom RH, a Republika Hrvatska potpisnica je Arhuške konvencije. Slijedom navedenog, tuženik je u sklopu svojih ovlasti i djelatnosti dužan osobitu skrb posvećivati zaštiti prirode i okoliša što i konstantno radi, a jedna od takvih aktivnosti je i zahtijevanje ukidanja građevinskih područja iz Park šume Marjan, jer građevinska područja su, kako je već ranije navedeno, otvorena prijetnja zaštiti i očuvanju prirodnih vrijednosti Park šume Marjan.

Slijedom navedenog, pozivamo i molimo tužitelja kao gradonačelnika Grada Splita da podrži i pridruži se nastojanjima Društva Marjan za zaštitom i očuvanjem prirodnih vrijednosti Marjana ukidanjem građevinskih područja unutar Park šume Marjan, što se i očekuje od gradonačelnika Grada Splita, a temelji se na Statutu Grada Splita u kojem se između ostalog navodi:

"Jednako će čuvati i brdo Marjan, tako da svako njegovo živo biće, svaki bor, pa i svaki kamen njegov sačuva da bude na ures Gradu i radost onima koji Marjan gledaju ili u njemu hlad i smiraj traže".

Dokaz 20: - preslika izvotka iz Statuta Grada Splita

8. Zaključno, budući da tuženik nije autor novinskog teksta koji navodno sadrži neistine koje vrijeđaju čast i ugled tužitelja, nego je tuženik komentirao, odnosno iznio svoj vrijednosni sud temeljen na objavi novinskog teksta drugog poznatog autora i medija, da je tuženik terminološki uskladio svoju objavu nakon poziva tužitelja, da su komentari tuženika istiniti i objavljeni u cilju zaštite javnog interesa i pravodobnog i istinitog obavještavanja javnosti, da je nesporno da pitanja u emisiji "Nedjeljom u dva" nisu postavljena zbog objave tuženika, predlaže se predmetnu tužbu odbaciti.

Upravni odbor Društva Marjan

Srđan Marinić
predsjednik Društva Marjan

